

РЕШЕНИЕ

№ 23739

гр. София, 09.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 03.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **5470** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Производството е образувано по депозирана жалба/ по пощата, пощенско клеймо от 09.05.25г./ от С. К. Т. с [ЕГН], от@@2@[жк][жилищен адрес] срещу ЗППАМ № 1134/25.04.2025г. издадена от мл. автоконтрольор в Отдел ПП – СДВР за налагане на ПАМ по чл. 172 т.2 а б. а от ЗДвП-прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети регистрационните табели. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като още на същия ден, незабавно след като било установено, че водачът на МПС не разполага със СУМПС, валидно на територията на РБ, поради липсата на легализиран превод, са предприети мерки по отстраняване на нарушението. Иска се отмяна на процесната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят С. Т. - редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

В съдебно заседание ответникът- мл. автоконтрольор в Отдел ПП – СДВР, редовно и своевременно призован, не се явява. От същия, чрез юрк. К. са постъпили писмени бележки в които се излага становище, че ЗППАМ е законосъобразна и се иска оспорването да бъде отхвърлено. Заявява се претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно призована, не изпраща представител и не взема становище по същество.

Съдът, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 25.04.2025г. мл. автоконтрольор при СДВР отдел "Пътна полиция" съставил по отношение

на С. К. Т. с ЕГН [ЕГН], АУАН сер. ГА, с № 3710662 за това че на 25.04.2025г. около 11,26 ч. в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица]управлявал лек автомобил – М. Ц 200 с рег. №709М553 като при спирането му и извършената проверка се установило, че водачът на МПС не представя СУМПС валидно за територията на Р България. Същият е представил СУМПС, издадено от Обединени арабски емирства /О./,Д., което не било придружено от легализиран превод на български.

Въз основа на така съставения АУАН, на 25.04.2025 г. от мл. автоконтрольор в Отдел ПП – СДВР е издадена оспорената в настоящото производство ЗППАМ № 1134/25.04.2025г. за налагане на ПАМ по чл. 172 т.2 а б. а от ЗДвП- прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети регистрационните табели.

По делото са приети документите от административната преписка и представените от страните.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Жалбата е насочена срещу годен за обжалване административен акт, изхожда от лице с правен интерес от търсената защита и е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма,спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР, в която областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. Директорът на СДВР, със Заповед № 6400/07.07.2023г., е определил длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП, сред които по т. 1 – полицейските органи от отдел "Пътна полиция" при СДВР. Приложени са и доказателства, че издателят на ЗППАМ заема посочената в същата длъжност. С оглед на гореизложеното съдът приема, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Целта на приложената принудителна административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, независимо, че тази мярка не съставлява административно наказание /арг. от чл. 12 и чл. 13 от ЗАНН/. Съгласно посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ разпоредба на чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП, се прекратява на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства –

за срок от 6 месеца до една година.

Административният орган, издал на ЗППАМ, е приел, че жалбоподателят е управлявал собственото си м. п. с., без да притежава свидетелство за управление, валидно за територията на България, тъй като представеното от водача е издадено от О. арабски емирства и е без легализиран превод на български език на основание чл. 161, т. 3 от ЗДвП. Предвид това спрямо собственика на автомобила/ жалбоподателя/ е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП гласи- „ Българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш. в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

За да се стигне до приложението на тази разпоредба чуждестранното свидетелство трябва да е валидно. Обстоятелствата при които се приема едно чуждестранно свидетелство за валидно са описани в разпоредбата на чл. 161 от ЗДвП, а именно:

Свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи:

1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията;
2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по С. договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него;
3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език;
4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата;
5. свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш..

Водачът, не се спори, е български гражданин, който на 25.04.2025г. в [населено място], по [улица] е управлявал лек автомобил –М. със СУМПС, издадено от О. арабски емирства. Тук следва да се отбележи, че О. арабски емирства са сред страните подписали Конвенцията за движение по пътищата. Съгласно чл. 161 т.1 ЗДвП чуждестранното СУМПС е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, когато държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията, вече се посочи. От жалбоподателя е представено на Съда в превод свидетелството, издадено от О. арабски емирства, което е валидно до 24.08.2027г. От значение е да се посочи, че в случаите за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП, административният орган не е обвързан само с данните установени при проверката с АУАН, а е следвало с оглед на установяване на фактите, служебно да изясни притежавал ли е водачът на провереното МПС валидно към дата на проверката СУМПС и да извърши преценка дали са изпълнени изискванията на чл. 161 от ЗДвП. В случая адм. орган не твърди управлението на МПС от водач в хипотезата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП - с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната и не са събрани данни в такава насока. Административният орган, издал на ЗППАМ, се е позовал на чл. 161, т.3 от ЗДвП, като е посочил, че жалбоподателят управлява МПС със СУМПС, което не е валидно на територията на Р България, защото не е придружено от легализиран превод на български език. Административният орган, издал ЗППАМ, обаче не е съобразил ,макар да е констатирал, че СУМПС е издадено от О. арабски емирства, обстоятелството, че тази държава е сред страните

подписали Конвенцията за движение по пътищата и не е изследвал въпроса /липсват констатации в ЗППАМ/ дали свидетелството отговоря на приложение № 6 към конвенцията. След като държавата, в която е издадено СУМПС, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата, административният орган дължи мотиви защо не приема приложимост на чл.161, т.1 от ЗДвП за валидност на СУМПС на територията на Република България. Възможна причина за това е свидетелството да не отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията, но дописване на липсващи фактически и правни съображения в административния акт от съда е недопустимо, след като оспореният ИАА е издаден в разрез с изискванията по чл. 59 ал.2, т.4 от АПК, поради което настоящият състав приема, че е налице отменително основание по чл. 146 т.2 от АПК.

При този изход на делото не се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София -град, III отделение, 81-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. К. Т. с [ЕГН], от@@14@[жк][жилищен адрес] ЗППАМ № 1134/25.04.2025г. издадена от мл. автоконтрольор в Отдел „Пътна полиция“ – СДВР с която е наложена ПАМ по чл. 172 т.2 а б. а от ЗДвП- прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети табели с рег. № 709М553.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: